

РЕШЕНИЕ

№ 3777

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 11.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **2430** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 83, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на А. В. Г. [ЕГН] от [населено място] срещу отказ рег. № 230000-2412/19.02.2021 г. на началника на 06 РУП – СДВР за издаване на разрешение за съхраните, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси №20160174024 и вземане на отчет и контрол на пистолет „М.“ кал. 9x18 мм., №AB25972, валидно до 24.01.2021г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на отказа, като се твърди, че на налице доказателства за съществуваща реална и непосредствена опасност за живота, здравето и имуществото на лицето. Искане се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалвания отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят, явява се лично, не се представлява, като поддържа изложеното в жалбата. Твърди, че от 10 години има оръжието. Работи като охрана в заложна къща, с големи парични обороти, като оръжието му е нужно за самоохрана.

Ответникът, редовно призован, представлява се от юрк.Х., който оспорва жалбата. Счита, че не са налице предпоставките на чл.58 от ЗОБВВПИ. Жалбоподателя визира използването на оръжието за служебни цели, а не по смисъла на последната разпоредба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Административното производство е образувано по заявление на жалбоподателя вх. № 142400-3500/30.11.2020 г. по описа на 06 РУ - СДВР за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на пистолет „М.“ кал. 9x18 мм., №АВ25972, валидно до 24.01.2021г. Към искането са приложени, свидетелство за съдимост, медицинско удостоверение, че е психично здрав, удостоверение от НСлС.

По образуваната преписка е изготвена докладна записка от мл.пи КОС 06 РУ-СДВР, от която става видно, че към заявлението са приложени изискваните се документи по ЗОБВВПИ и мотивите са основателни.

До жалбоподателят е изпратено писмо рег. № УРИ 23000-1029/25.01.2021 г. за отпочване на процедура по издаване на отказ за достъп до огнестрелно оръжие и боеприпаси, с което същият се е запознал лично на 25.01.2021г. В писмото изрично е заявено на жалбоподателя, че не сочи основателна причина, която по несъмнен начин обосновава исканото разрешение.

С възражение вх.№ 230000-1359/31.01.2021г. жалбоподателя излага съображения за основателност на искането, в които заявява, че оръжието му е необходимо, защото работи като портиер-пазач в заложна къща, за което представя доказателства. Заложната къща работи с големи парични суми, като оръжието му е нужно за самоохрана, доколкото работата му е високорискова и опасна.

В резултат е изготвена Докладна записка с Рег.№ 230р-6632/11.02.2021г., в която са обсъдени възраженията на Г. и е направено предложение за вземане на отчет и контрол и издаване на разрешение на Г..

С оспорения отказ рег. № 230000-2412/19.02.2021 г. на началника на 06 РУП – СДВР за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси №20160174024 и вземане на отчет и контрол, като се е мотивирал с отсъствието на основателна причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ.

Оспореният отказ е връчен на жалбоподателя на 19.02.2021 г. Жалбата е подадена до АССГ на 02.03.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е постъпила в срока п/о чл. 149, ал. 1 АПК, от адресата с правен интерес от оспорване на неблагоприятния за негови права административен акт по см. на чл. 147, ал. 1 АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност - чл. 83, ал. 6 ЗОБВВПИ, и е процесуално допустима.

Акта е издаден от компетентен орган - Удостоверение /л.45/, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Оспореният отказ по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ е издаден от органа с произтичаща от закона компетентност като началник на РУ - чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ, в предписаната от закона писмена форма и със съдържание, съответно на изискването за мотивиран отказ по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ и общата разпоредба на чл. 59, ал. 2 АПК. Фактическите съображения, свързани с преценката на органа за отсъствието на основателна причина за носене на оръжие от жалбоподателя по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, съставляват мотивите за отказа по подаденото заявление по чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ.

Ответникът е изяснил обстоятелствата, които специалният ЗОБВВПИ предвижда, като изисквания за упражняване на правото да се разрешат посочените дейности с огнестрелно оръжие. Извършени са нужните справки за установяването им, видно от изготвената докладна записка и проведеното административно производство не разкрива нарушения на административнопроизводствените правила за отмяна на отказа по чл.146, т.3 АПК.

Поддържаното възражение за незаконосъобразност на отказа и за липса на мотиви е неоснователно. Към заявлението на Г. са приложени документите за обстоятелствата по чл.58, ал.1, т.1-10 ЗОБВВПИ, като след извършена съответна проверка не е установена непълнота и/или несъответствия с изискванията на закона по смисъла на чл. 83, ал. 2, чието изпълнение би съставлявало съществено нарушение на административнопроизводствените правила по чл. 146, т. 3 АПК.

Изискването искането да е обосновано с необходимостта от издаване на разрешението е предписано с нормата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ. Законът е възложил в тежест на подалия искане за издаване на разрешение да докаже /да заяви и обоснове/ необходимостта си от използване на огнестрелно оръжие - чл. 76, ал. 3, т. 3 ЗОБВВПИ.

И в съдебната процедура, в доказателствената тежест на жалбоподателя е установяването на фактите и обстоятелствата за издаване на разрешително за носене на огнестрелно оръжие - чл. 170, ал. 2 АПК.

Преценката на органа в мотивите на оспорения отказ отразява приложението на чл.58, ал.1, т.10 ЗОБВВПИ, доколкото със заявлението е поискано издаване на разрешение за носене на оръжие за "самоохрана", но изложените от жалбоподателя причини не покриват съдържанието на понятието "обоснована необходимост". Обстоятелството, че на жалбоподателя е било издадено разрешение за носене на оръжие в предходен момент, е неотнормо за издаване на ново разрешително.

При всяко следващо искане за продължаване на срока на вече издадено разрешение или за издаване на ново разрешение, какъвто е настоящия случай заявителят е длъжен да обоснове необходимостта и органът е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие на положителните предпоставки в ЗОБВВПИ, като не съществува законово задължение да продължи срока му на действие автоматично или да издаде ново такова, без оглед на обстоятелствата по чл. 58, ал. 1, т. 1-10 ЗОБВВПИ. Изтъкнатите причини - "самоохрана", не обосновават нуждата от самоотбрана и необходимостта от носене на оръжие за граждански цели /чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ/, доколкото пред органа и пред съда не са посочени доказателства за непосредствена опасност за живота, здравето и/или имуществените интереси на жалбоподателя. Самоотбраната предполага реална опасност от посегателства, която не може да бъде преодоляна или избегната по друг начин, каквато не е обоснована от жалбоподателя в административното производство и в съдебната му фаза. В. от закона разрешителен режим изисква установяването на категорична необходимост от носенето на огнестрелно оръжие, наличието на сериозни и уважителни причини, тъй като дейностите по ЗОБВВПИ, включително носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, са източник на висок риск от обществена опасност. На високия риск от обществена опасност следва да съответства основателна причина, за да бъдат разрешени. /в този смисъл е и съдебната практика на ВАС, пр. РЕШЕНИЕ № 16444 от 03.12.2019 Г. по АДМ. Д. № 8564/2018 Г., VII ОТД. на ВАС/.

На следващо място, като причини за издаване на разрешението, жалбоподателят сочи

обстоятелството, че работи на място, където се работата с големи суми пари в брой. Тези причини обаче не са сред основанията за издаване на разрешение за закупуване на огнестрелно оръжие за граждански цели. На първо място само по себе си обстоятелството, че оспорващият работи в дружество не означава, че лицето борави с големи парични суми, а в тази насока както в хода на административното производство, така и в настоящото съдебно производство не са ангажирани никакви доказателства – както за служебните задължения на жалбоподателя, така и за твърдението, че отговаря за съхраняване на големи суми пари в брой. На следващо място, боравенето с финансови средства от гражданите не е сред основанията, предвидени със специалния закон за издаване на разрешително за придобиване на огнестрелно оръжие за граждански цели. Снабдяването с огнестрелно оръжие е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. В случая доказателства за наличие на реална необходимост от придобиване и ползване на огнестрелно оръжие с цел самоотбрана не са представени от оспорващия. Поради изложеното, оспореният административен акт се явява законосъобразен, не са налице основания за отмяната му по чл. 146 т. 1 – т. 5 АПК, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

От ответника са поискани разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение. Същите следва да бъдат определени съобразно чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, в сила от 28.01.2017 г. На основание чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ с оглед изхода на делото на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 17 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. Г. [ЕГН] срещу отказ рег. № 230000-2412/19.02.2021 г. на началника на 06 РУП – СДВР за издаване на разрешение за съхраните, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси №20160174024 и вземане на отчет и контрол на пистолет „М.“ кал.9x18 мм., №АВ25972, валидно до 24.01.2021г.

ОСЪЖДА А. В. Г. [ЕГН] да заплати на ответника 06 РУП–СДВР, сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му до страните.

СЪДИЯ: